

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **H. S. – C.**, zast. JUDr. Davidem Černým, advokátem, se sídlem Praha 2, Vinohradská 343/6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 12. 2005, č. j. 36 Az 86/2005 – 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 1. 12. 2005, č. j. 36 Az 86/2005 – 21, zastavil řízení o žalobě žalobkyně směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2005, č. j. OAM-822/VL-07-HA08-2005, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobkyni udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobkyni nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákona. Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval, že žalobkyně dne 28. 11. 2005 vzala svou žalobu zpět a požádala o zastavení řízení, proto soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), řízení zastavil.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, ve které uvedla, že se v listopadu 2005 provdala za M. S. a na doporučení pracovníků cizinecké policie vzala zpět žalobu, aby mohla požádat o trvalý pobyt za účelem sloučení rodiny. Žádost o trvalý pobyt však byla zamítnuta a stěžovatelka se dostala do stavu cizince s výjezdním příkazem k vycestování z České republiky. Stěžovatelka poukázala na ustanovení § 10 odst. 4 zákona o azylu a svou situaci označila za případ hodný zvláštního zřetele. Stěžovatelka navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí krajského soudu zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně bylo stěžovatelce uloženo na poště Z. u. B. dne 2. 12. 2005 poté, co stěžovatelka nebyla zastížena poštovní doručovatelkou v místě svého pobytu. Stěžovatelka si napadené usnesení Krajského soudu v Brně osobně převzala dne 15. 12. 2005, což potvrdila vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.)* [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 – 34, www.nssoud.cz].

Za den doručení napadeného usnesení proto nelze považovat den 15. 12. 2005, kdy si stěžovatelka napadené usnesení osobně převzala, neboť z výše uvedeného plyne, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 12. 2005, č. j. 36 Az 86/2005 – 21, bylo stěžovatelce doručeno dne 12. 12. 2006, tedy poslední den desetidenní lhůty, stanovené k uložení zásilky určené do vlastních rukou stěžovatelky na poště Z. u. B.

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného usnesení je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den

v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odst. 3 téhož ustanovení případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno v pondělí dne 12. 12. 2005, když k osobnímu převzetí usnesení stěžovatelkou nelze přihlídnout. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 13. 12. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 27. 12. 2005 (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.), když pondělí dne 26. 12. 2005 byl svátek.

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 27. 12. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Krajskému soudu v Brně na poště P. 24 pod č. až dne 17. 7. 2006, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 12. 2005, č. j. 36 Az 86/2005 – 21, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Za dané procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval absencí průkazu plné moci a nezkoumal ani případné vady kasační stížnosti.

Nad rámec odůvodnění Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že ustanovení § 10 odst. 4 zákona o azylu se vztahuje výlučně na správní řízení o žádosti o udělení azylu, nikoli však na řízení před soudy ve správním soudnictví. Toto ustanovení by proto mohlo být aplikováno pouze v případě, že by stěžovatelka podala novou žádost o udělení azylu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu